

[Krag.]

ste for at fjerne, og jeg tvivler heller ikke om, at et Flertal af Vælgere vil være enige med os i, at dette bør ske.

Man siger, at under andet Styre end radikal-socialdemokratisk er vor Forfatning Udtryk for et Etkammersystem, men Tokammeret holder sit Indtog, saa saare Flertallet skifter og bliver radikal-socialdemokratisk her i Folketinget. Men det er jo slet ikke rigtigt. Landstinget har under vekslende Regeringer med samme Følelse af sit Ansvar i Henhold til Forfatningen optaget Drøftelse af de foreliggende Lovforslag, det har aldeles ikke under andet Styre end det nuværende, bortset fra den Opgave, der paahviler det i Forfatningen, og det har heller ikke under Venstreregeringer paa nogen Maade været Regeringens vilige Redskab. Landstinget har gjort sin Indsats under Venstres Styre som selvstændig Faktor inden for vor Forfatning. Jeg erindrer blot om Landstingets meget betydelige Indsats gennem Aarene 1920—24 paa en Række Lovgivningsomraader. Hvad mig selv angaar f. Eks. paa den store Reform af Arbejdsløshedsloven i 1921, de kommunale Skattelove, andre Skattelove. Ja, Landstinget har ved adskillige Lejligheder i svundne Dage, ogsaa under Venstres Styre, ligesom Tilfældet har været under den nuværende Regering, standset Lovforslag, som Regeringen havde fremsat, og som Regeringen tillagde Vægt. Jeg minder f. Eks. om den Skæbne, som det betydningsfulde Forslag til Ændring af Lærlingelovgivningen under min Ministertid led i Landstinget. Landstinget har under de vekslende Regeringsperioder paatrykt, saaledes som det er dets forfatningsmæssige Ret, Lovgivningen sit Stempel i mange Henseender, ofte ogsaa præget af den radikal-socialdemokratiske Indsats i Landstinget, og dette har ikke mindst været Tilfældet paa de Omraader, over hvilke den ærede socialdemokratiske Ordfører nu beklagede sig. Jeg maa mene, at naar Landstinget i forrige Samling standsede Huslejelovgivningen, saa var Tinget i sin gode Ret dertil; det var en naturlig Konsekvens af hele den Basis, hvorpaa den midlertidige sidste Huslejelov gennemførtes, en Lovgivning, som vi alle var enige om skulde være den endelige Afviklingslov. At de Herrer saa pludselig finder paa, at disse Restriktioner skal fortsættes ud i Fremtiden, uden Paavisning af, at der var noget som helst reelt Grundlag for at stille dette Krav, endsige for at opfylde det, ja, paa Grund af Modstand mod et saadant Forslag finder jeg, man er uberettiget til

at angribe Landstinget, og det tror jeg heller ikke, der kan rejses nogen som helst Stemning i Befolkningen paa. De Radikale og Socialdemokraterne har aldrig nogen Sinde erklæret, at de var rede til at bøje sig for et hvilket som helst Diktat fra et andet Flertal her i dette høje Ting, aldrig nogen Sinde. Den højtærede Statsminister har jo paa Forespørgsel om, hvorledes man fra socialdemokratisk Side vilde optræde, saafremt man fik Flertal derovre og et andet Flertal tilvejebragtes her i Tinget, svaret, at Socialdemokraterne altid havde og ogsaa fremdeles vilde stemme efter deres Overbevisning; men gælder denne Ret for den ene, maa den vel ogsaa gælde for den anden — jeg minder om Rodes Ord her fra denne Plads i sin Tid, da han over for de socialdemokratiske vidtgaaende Toldplaner erklærede, at man i Landstinget sammen med Venstre vilde sætte sine Kræfter ind paa at standse en saadan Lovgivning. Men de Herrer er i deres Magtbrynde for længst kommet til den Opfattelse, at den Ret, der gælder for dem, skal være forholdt andre.

Villighed til Forhandling paa saglig Grund det er Pligt for alle forfatningsmæssige Faktorer, ogsaa for Regeringen. Naar Resultatet af Forhandlingerne i September Maaned om den økonomiske Lovgivning blev, som det blev, saa var det, fordi Regeringen mødte med et Diktat over for Landstinget, og dertil har Regeringen overhovedet ingen Adkomst i Henhold til Forfatningen. Regeringen skal være mæglende mellem Tingene, men her har den i stigende Grad og i stigende Tempo svigtet sin Opgave.

Nu siger man, at Tiden ikke er til, at længere varende Overvejelser angaaende Lovgivningen kan finde Sted. Jeg vil sige, at i vor økonomisk og politisk bevægede Tid, hvor Bølger rejser og lægger sig, jeg kan næsten sige fra Dag til Dag, hvor ydre og indre politiske Problemer opstaar og synker sammen, som Maaneder og Aar veksler, gælder det netop om kun at handle med fast Grund under Fødderne, besindigt og velovervejet, og jeg vil hævde, at f. Eks. Afrustningsproblemet Historie her i Landet er et Vidnesbyrd om baade Nødvendigheden heraf og Betydningen heraf, et Vidnesbyrd, som udtrykkeligt er underskrevet af den højtærede Statsminister og det socialdemokratiske Parti gennem de Ord, som den sidste socialistiske Programudtalelse indeholder om denne Sag. Netop i Tider som disse gælder det, ikke mindst over for klasseprægede Krav, at man ikke taber Samfundsvættet, at man ikke taber Helheden af Syne, og derfor vil vi hævde Nødvendigheden af,